

Wytyczne dotyczące transkrypcji terminów
z języka japońskiego, na potrzeby
publikacji tekstów naukowych w piśmie
„The Polish Journal of the Arts and Culture.
New Series”

20 stycznia 2016

Przy zapisie terminów japońskich obowiązuje międzynarodowy zapis oparty na tzw. zmodyfikowanej transkrypcji Hepburna.

Poniżej znajdują się szczegółowe zasady tej transkrypcji wraz z przykładami:

TRANSKRYPCJA DŹWIĘKU	PRZYKŁAD I WYMOWA
Samogłoski długie	
ā	アパート <i>apāto</i> (wym. apaato)
ī	フリーター <i>furītā</i> (furiitaa)
ū	ふうと (封筒) <i>fūto</i> (fuuto)
ē	おねえさん (お姉さん) <i>onēsan</i> (oneesan)
ō	とうじ (東寺) <i>tōji</i> (toodži)
Samogłoski	
y	やしゃ (夜叉) <i>yasha</i> (jasia)
w	わか (和歌) <i>waka</i> (łaka)
Spółgłoski	
sh	かいしゃ (会社) <i>kaisha</i> (kaisia)
z	ぜん (禅) <i>zen</i> (dzen)
ch	ちょっと <i>chotto</i> (ciotto)
j	せいじん (成人) <i>seijin</i> (seidžin)

Dodatkowe reguły dotyczące pisowni:

- jeśli obok siebie znajdują się dwie samogłoski, lub połączenie spółgłoska-samogłoska należące do różnych sylab, oddzielane są apostrofem (np. *Jun'ichirō*, *kai'ichi*)
- *h* oddajemy przez *n*, również w przypadku kiedy występuje przed *p*, *b* oraz *m* (*nenbutsu*, *Tenpyo*, *Tenman*)
- złożenia połączone partykułą *no* zapisujemy oddzielnie (np. *Nihon no seiji*)
- w przypadku wyrazów złożonych zawierających sufiksy osobowe, nurtów lub miejsc oraz prefiksu *Go* (przy cesarzach), należy wyrazy połączyć dywizem (np. *Shirakaba-ha*, *Aomori-ken*, *Go-Toba*)
- nazwiska japońskie należy podawać w kolejności japońskiej – czyli najpierw nazwisko, potem imię. Dawne nazwy rodów występują z łącznikiem *no* (*Taira no Kiyomori*), który zanika w przypadku nazwisk (*Fujiwara Seika*)

W przypadku wątpliwości, pomocą służy opracowanie [Monumenta Nipponica](#).